

การศึกษาทัศนคติของผู้ร่วมโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
หลักสูตรบริหารธุรกิจ 2 ปีต่อเนื่อง ภาคสมทบ ที่จังหวัดแพร่
The Study Attitude of Participants in the Educational Extension
Project on the Business Administration Program
(2- year Curriculum) in Prae Province

จنگล แสงอาสาทวีริยะ

JONGKOL SAENG-ADSAPAVIRIYA

ภาควิชาบริหารธุรกิจและการตลาดการเกษตร

คณะธุรกิจการเกษตร

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

บทคัดย่อ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้จัดทำความร่วมมือทางวิชาการกับกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยจัดทำข้อตกลงความร่วมมือโครงการพัฒนาการศึกษาและผลิตบัณฑิต ในวันที่ 14 สิงหาคม 2536 มีคณะกรรมการประสานงานร่วมมือทางวิชาการขึ้น ฝ่ายละ 5 คน ในช่วงแรกของโครงการจึงได้จัดทำโครงการนำร่อง (Pilot Project) เรียกว่า โครงการแม่โจ้สัญจรสู่แพร่ เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตต่อเนื่อง 2 ปี ภาคสมทบ จัดการเรียนการสอนในวันเสาร์-อาทิตย์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2536 (พฤศจิกายน 2536) ในสาขาการจัดการ และสาขาการตลาด

ภาควิชาบริหารธุรกิจและการตลาดการเกษตร ได้ดำเนินโครงการนำร่องนี้ โดยเปิดรับนักศึกษาในรุ่นที่ 1 เริ่มเรียนพฤศจิกายน 2536 จบการศึกษาตุลาคม 2538 ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหลังจากนักศึกษาจบการศึกษา 6 เดือน โดยทำการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน 2539 โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการแม่โจ้สัญจรสู่แพร่
2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคที่มีผลต่อโครงการแม่โจ้สัญจรสู่แพร่

ทำการศึกษาจากผู้เข้าร่วมโครงการ 3 กลุ่ม คือ นักศึกษา อาจารย์ผู้สอน และผู้บังคับบัญชาของนักศึกษาผลการศึกษาสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

จنگล แสงอาสาทวีริยะ. 2542. รายงานผลงานวิจัยมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เรื่อง การศึกษาทัศนคติของผู้ร่วมโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ 2 ปีต่อเนื่อง ภาคสมทบ ที่จังหวัดแพร่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

กลุ่มนักศึกษาจำนวน 86 คนตอบแบบสอบถาม 78 คน คิดเป็นร้อยละ 91 มีอายุอยู่ในช่วง 20-30 ปี และ 30-40 ปี ร้อยละ 46.2 ประกอบอาชีพอยู่ร้อยละ 87.2 ยังไม่ได้ทำงานร้อยละ 12.8 ทราบว่ามีโครงการแม่โจ้สัญจรสู่แพร่ จากเพื่อนและ ประกาศของมหาวิทยาลัยร้อยละ 30 โดยทราบวัตถุประสงค์หลักของโครงการร้อยละ 76.9 สำหรับความคิดเห็นต่อโครงการในระหว่างที่เรียนพบว่า มีความพึงพอใจในระดับพอใช้ต่อระบบการเรียนการสอน การประสานงานของโครงการระหว่างมหาวิทยาลัยแม่โจ้ และวิทยาลัยเกษตรกรรมแพร่ ในส่วนปัญหาอุปสรรคที่สำคัญในระหว่างเรียนคือ อุปกรณ์การสอนและห้องเรียน ภายหลังจากจบการศึกษาแล้วได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชามากขึ้น ถึงร้อยละ 79.5 รวมทั้งสามารถนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติงานได้ถึงร้อยละ 98.7

กลุ่มอาจารย์ผู้สอนในโครงการจำนวน 20 รายตอบแบบสอบถามมา 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 75 เป็นอาจารย์ประจำร้อยละ 46.7 อาจารย์พิเศษร้อยละ 53.3 โดยมีประสบการณ์ในการสอนโครงการลักษณะนี้ร้อยละ 60 อาจารย์ผู้สอนทราบวัตถุประสงค์โครงการร้อยละ 93.3 และมีความคิดเห็นในระหว่างร่วมโครงการ พบว่ามีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับดี ส่วนปัญหาอุปสรรคที่สำคัญในระหว่างที่สอนคือ สถานที่สอน อุปกรณ์สื่อการสอน

กลุ่มผู้บังคับบัญชาของนักศึกษา จำนวน 75 ราย ตอบแบบสอบถาม 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 75 เป็นกลุ่มข้าราชการร้อยละ 56.5 เอกชนร้อยละ 27.7 และพนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 13.8 ทราบวัตถุประสงค์ของโครงการร้อยละ 56.9 และมีความคิดเห็นว่าบุคลากรของหน่วยงานที่จบการศึกษา เมื่อกลับไปปฏิบัติงานแล้วมีผลการปฏิบัติงานดีขึ้นกว่าเดิม

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมุติฐานในการวิจัยของในกลุ่มนักศึกษา มีข้อสรุปดังนี้คือ ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อโครงการในระหว่างเรียน เมื่อพิจารณากลุ่มอาชีพ 5 กลุ่มหรือตามระยะเวลาที่จบการศึกษาในระดับอนุปริญญา 4 กลุ่ม พบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนระดับปัญหาอุปสรรคที่สำคัญเมื่อพิจารณาตามกลุ่มอาชีพของนักศึกษา 5 กลุ่ม หรือแยกตามระยะเวลาที่จบการศึกษาในระดับอนุปริญญา 4 กลุ่ม พบว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เช่นกัน

กลุ่มอาจารย์มีข้อสรุปดังนี้คือ ระดับความพึงพอใจในระหว่างร่วมโครงการในภาพรวมและระดับปัญหาอุปสรรคที่สำคัญที่มีผลต่อโครงการในภาพรวมของอาจารย์ 2 กลุ่ม พบว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

กลุ่มผู้บังคับบัญชามีข้อสรุปดังนี้คือ ระดับความพึงพอใจต่อบุคลากรภายหลังจากจบการศึกษา ในภาพรวมของผู้บังคับบัญชา 3 กลุ่ม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการศึกษาในชั้นนี้จึงสรุปได้ว่าในการบริหารโครงการของโครงการนำร่องนี้ กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บังคับบัญชาของบุคลากรที่เข้ามา

ศึกษาหลังจากจบการศึกษาแล้ว มีความพึงพอใจที่บุคลากรมีความสามารถเพิ่มมากขึ้น และนำความรู้ไปประกอบการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามยังมีบางส่วนที่ต้องปรับปรุง คือ การคัดเลือกนักศึกษาที่จะศึกษาต่อ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์สื่อการสอนซึ่งยังมีข้อบกพร่อง ส่วนโครงการศึกษาระบบทางไกลผ่านดาวเทียม ซึ่งขณะนี้อยู่ในรูปของการศึกษาในระบบ Video Conference ผ่านไปยังวิทยาเขตสารสนเทศที่แพร่ นั้น ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก เห็นควรจัดทำโครงการประชาสัมพันธ์ต่อไป.